

Full diocesà

25 de novembre del 2018

p5 – Celebració de la Jornada Mundial dels Pobres

p7 – Suport per a ajudar a la pregària bíblica

Sant Andreu de Maians

La figura de l'apòstol Sant Andreu

Sant Andreu era originari de Betsaida, població de Galilea. D'ofici fou pescador. Inicialment fou deixeble de sant Joan Baptista, el precursor del Messies. Ben aviat, Andreu fou cridat a evangelitzar per Jesús de Natzaret, el Messies, juntament amb el seu germà sant Pere quan vivien a Cafarnaüm dedicats a la pesca al llac de Tiberíades. Andreu fou el primer apòstol cridat per Jesús al servei de l'Evangeli, i en els mateixos inicis de l'Església ja donà la vida amb un eloqüent testimoni martirial quan fou detingut i crucificat entorn de l'any 60 a Patres, a l'Acàcia, durant les primeres persecucions promogudes per l'imperi romà contra els cristians. Fou clavat en una creu aspada, que justament hom anomena popularment «la creu de sant Andreu».

Sant Andreu és un apòstol particularment venerat a l'Església de Constantinoble i de Roma, on el papa sant Gregori el Gran disposà que part de les seves relíquies fossin dipositades al monestir que li dedicà al Monte Coelio. Uns anys més tard, el papa Pius II disposà que la testa de sant Andreu fos posada a l'altar de la Confessió de la basílica de Sant Pere del Vaticà, situada ben a prop de les relíquies del seu germà Pere, que, com ell, és invocat com a advocat per la gent que treballa al mar.

A Catalunya l'apòstol sant Andreu ha gaudit d'una gran veneració, amb capelles i hospitals erigits en honor del sant (com ara l'Hospital de Sant Andreu de Manresa).

(Continua a la pàgina 6)

«Li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa»

Jesucrist, rei de l'univers / Cicle B

Lectura del primer llibre dels Reis

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

(7,13-14)

Salm responsorial

El Senyor és rei, va vestit de majestat.

(Salm 92)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra. Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén. Jo sóc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

(1,5-8)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no sóc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.»

(18,33b-37)

«Teniu raó: jo sóc rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu»

Testimoni de la veritat

Jean Hakolimana, prev.

En el nostre segle de modernitat, la lluita pels drets s'ha convertit en un dels eixos vertebradors de la societat. No passa un mes sense presenciar als nostres carrers la reivindicació d'algun dret que corre el risc de ser vulnerat o oblidat. Hom reclama sempre quelcom afí a la dignitat i a la llibertat. Una cosa, però, crida l'atenció: no s'escolten veus defensant el dret a la veritat. Un es pregunta per què no s'escolten en la nostra societat crits de protesta contra la mentida, almenys amb la mateixa força amb què es crida contra la injustícia. Des del complex món del quefer polític, fins a la «la petita comèdia» de les nostres relacions personals de cada dia, passant per l'omnipotent món dels mitjans de comunicació, la mentida s'ha convertit en un dels eixos de la nostra societat. «L'home contemporani es veu obligat a pensar, decidir i actuar embolicat en una densa boira de mentida i falsedat. Indefens davant un cercol d'enganys, fal·làcies i mentides del qual és difícil alliberar-se» (A. Pagola). Estem atrapats en una boira nebulosa, entre la «verda-dera mentida i la falsa veritat» (J. Rostand).

En aquesta boira, Jesús intenta situar el seu projecte: «La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu.» Aquesta és la reialesa que ens proposa: una invitació a viure en la veritat davant de Déu, davant d'un mateix i davant dels altres. És un repte i una promesa per a tothom qui cerca sincerament una societat més humana. La veritat ens farà lliures. Però, tal com deia Alixator, primer ens molestarà.

La imatge

A la banda de la dreta fan anar el dit acusador, a l'esquerra compadeixen l'acusat. El governador s'informa.

Les situacions que passen i que ens toca de viure demanen prendre partit i no pas desentendre-se'n. Quan li toqui, Jesús parlarà sense por dient senzillament la seva defensa. Ordinàriament sol passar a l'inrevés: cridar sense a penes compromís, deixar que les situacions es podreixin.

Jesús davant de Pilat (s. XIV). Pere Serra

Agenda

Lit. hores: Setmana II

26 dilluns

—Sant Joan Berchmans

Ap 14,1-3.4b-5/Salm 23/Lc 21,1-4

27 dimarts

—La Mare de Déu de la Medalla

Miraculosa

—Beat Ramon Llull

Ap 14,14-19/Salm 95/Lc 21,5-11

28 dimecres

—Sant Ruf

—Santa Caterina Lebouré

Ap 15,1-4/Salm 97/Lc 21,12-19

29 dijous

—Sant Sadurní

—Sant Demetri

Beat Bernardo Francisco de Hoyos.

Ap 18, 1-2. 21-23; 19,1-3.9a/Salm

99/Lc 21,20-28

30 divendres

—Sant Andreu Apòstol

Rm 10,9-18/Salm 18/Mt 4,18-22

1 dissabte

—Sant Eloi

—Primer de desembre, mes consa-

grat a la Immaculada Concepció

Ap 22,1-7/Salm 94/Lc 21,34-36

2 diumenge I d'Advent / Cicle C

—Santa Bibiana

Jr 33,14-16/Salm 24/1Te 3,12-4,2/

Lc 21,25-28. 34-36

Trobada Route to God per a joves, a Bellpuig

Delegació de Joventut

Una trentena de joves d'arreu del bisbat és van reunir a Bellpuig amb motiu d'una nova trobada Route to God. Aquesta tractava sobre la vocació matrimonial i el nuviatge; va començar amb un joc per parelles en el qual havien d'ajudar-se mútuament per superar un seguit de proves. La catequesi va anar a càrrec de Vanesa Artiaga i Marc Trulls, parlant de les diferències biològiques entre home i dona i com afecten les hormones; de quina manera el pecat original condiciona home i dona, i com la vida en donació a l'altre ajuda a guarir, entre altres qüestions.

En la segona part, van tenir el testimoni del Joan i la Núria, una parella que fa tres mesos que s'han casat. Van explicar el seu camí de nuviatge fins a l'altar, superant les dificultats d'aquest camí. Aquest espai es va acabar amb un temps de preguntes per part dels joves assistents, als quals va agradar molt escoltar la seva història. Seguidament va continuar la trobada amb la missa a la capella de Montserrat amb la comunitat parroquial de Bellpuig. Per acabar, van compartir el sopar, que ells mateixos havien preparat, i van tenir temps distret per a jugar amistosament i parlar entre uns i altres.

Trobada parroquial a Tàrraga

Fa uns quants dies, per iniciar el nou curs, la parròquia de Tàrraga va organitzar la II Trobada Parroquial dins la missa de la comunitat, presidida pel rector de Tàrraga, Mn. Josep Maria Vilaseca, acompanyat del diaca Joan Novell.

En l'homilia Mn. Vilaseca, mentre es projectaven uns gràfics, comentà entre altres coses: «Les cinc vitamines necessàries per a arribar a complir l'objectiu de la visió "Una família unida en Crist que surt per estimar" són: pregària, vida fraterna, servei, formació i anunci.» I indicà que «tots hem de fer l'esforç de canviar i millorar per a ser feliços».

Les pregàries i les ofrenes simbòliques anaren a càrrec de representants dels diversos grups integrats en la vida de la parròquia. Al final es repartí un punt de llibre amb el logotip de «Família Unida» relacionat amb les misses de la comunitat del pròxim curs.

Informa: Josep Castellà

Jornada Mundial dels Pobres

Unitat pastoral parroquial de Súrria / Parròquia de Solsona

Per segon any consecutiu i responent a la crida del papa Francesc, es va celebrar a la Unitat pastoral parroquial de Súrria la Jornada Mundial dels Pobres. El divendres al vespre en una vetlla de pregària prenent consciència del crit dels pobres enmig d'una societat dura de mercat. En l'eucaristia del diumenge agraint el do de Jesucrist, naixent, vivint i morint pobre per a nosaltres. Tot seguit, en el centre parroquial i amb una seixantena de participants es va compartir un àpat fraterno amb una varietat extraordinària d'aliments procedents de diferents cultures que cadascú havia elaborat amb generositat i estima. Com no podia ser d'altra manera,

compartint n'hi va haver per a tots i encara en va sobrar! Una jornada bonica i festiva que ens ha fet a tots membres integrats, actius i responsables, de la comunitat!

A la Parròquia de Solsona, també es va celebrar aquesta II Jornada Mundial dels Pobres. En aquesta ocasió el lema fou "Aquest pobre cridà i el Senyor l'escoltà". En la missa de la comunitat, a les 12 del migdia, es va tenir un record especial per aquest col·lectiu. També van comptar amb la presència d'un testimoni que va participar en l'Encontre Fratello amb el Sant Pare, fa dos anys. Notícies senceres a la web.

Defunció de Mn. Josep Fíguls Bonvehí

El dia 13 de novembre va morir Mn. Josep Fíguls Bonvehí, missioner del nostre bisbat al Brasil, a l'edat de noranta-dos anys. Mn. Josep Fíguls havia nascut a Gironella el dia 5 de febrer de l'any 1926. Va ser ordenat prevere el dia 15 de juliol de 1951. Serví pastoralment les parròquies de Verdú, Besora i Ferran.

L'any 1957 va marxar a Amèrica com a missioner a la diòcesi de Jaboticabal. En el 2011 va participar en la col·locació de la primera pedra d'una futura església amb la comunitat que porta el seu nom, dins les celebracions patronals de San Pedro Poveda a Taquaritinga. Actualment tenia cura de la parròquia de São João Batista.

Preguem per Mn. Josep Fíguls, agraint-li tot el seu servei a l'Església diocesana i a la diòcesi brasilera. Que pugui gaudir del descans etern.

Andreu, un apòstol venerat a Catalunya

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

(Ve de la pàgina 1)

La veneració de sant Andreu es mostra, sobretot, amb nombroses parròquies que té dedicades a casa nostra, com Sant Andreu de Sagàs, Sant Andreu de Maians, Sant Andreu de Tona, Sant Andreu de la Vola, Sant Andreu de Castellnou de Bages, Sant Andreu de Castellcir i Sant Andreu de Socarrats i, àdhuc, amb poblacions que duen annex el nom de l'apòstol com ara les de Sant Andreu del Palomar (ara annexionat a Barcelona), Sant Andreu de la Barca, Sant Andreu de Llavaneres, Sant Andreu de Bancells, Sant Andreu de Llanars, Sant Andreu de Ravós, Sant Andreu del Coll, Sant Andreu del Terri, Sant Andreu Salou (petita població situada a prop de Santa Coloma de Farners) i Sant Andreu (poblat agregat a Castellbó, dins l'arxiprestat de la Seu d'Urgell), que àdhuc compten amb fires i amb festes populars que són recollides cada any en el popular Calendari de l'Ermità.

Hi ha una venerable tradició que assenyala que la població de Sant Andreu de Sagàs seria la més antiga de Catalunya, ja que, segons una antiga llegenda recollida pel folklorista Joan Amades (†1959), aquest poblet del Berguedà va ser el primer nucli habitat de Catalunya que hauria fundat un nét de Noè, que es deia Sagàs, i que un cop efectuada la dispersió de Babel, escollí aquest bell indret, on es va casar i on edificà set cases, una per a cadascun dels seus fills. Fins no fa gaires anys, la parròquia de Sant Andreu de Sagàs només comptava aquelles set cases, que segons aquesta tradició serien les més antigues i primitives de Catalunya.

Una bona manera de prendre consciència de l'abast de la devoció del poble català a l'apòstol Sant Andreu és donar un esguard a la gran quantitat de goigs que té dedicats, estam-

pats arreu de Catalunya, com els que foren estampats a la tipografia Carreras de Girona, a la gironina impremta Llach, a la impremta olotina de Joan Bonet, a la impremta Trullàs de Manresa o bé els estampats per Joan Dorca a Vic.

Hi ha un adagi popular de la nostra pagesia que diu: «Sembreu per Sant Bartomeu, i naixerà el nap per Sant Andreu», i un altre que fa: «El vi novell, per Sant Andreu ja és vell» i, sobretot, aquell tan conegut: «Per Sant Andreu, fred o neu!»

La seva festa litúrgica s'escau el dia 30 de novembre.

El document final del Sínode sobre els joves

L'Editorial Claret acaba de publicar el Document final de la XV Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». El text és fruit del discerniment realitzat durant aquests dies i recull els nuclis temàtics generadors sobre els quals els Pares sinodals s'han concentrat amb particular intensitat i passió. Vol orientar el treball i la presència dels joves en les comunitats eclesials i deixa en mans de cada continent, país i Esglésies locals la seva concreció. També respira les orientacions

de renovació pastoral i eclesial que promou el papa Francesc. El text, que s'orienta a l'acompanyament dels joves, per als quals demana més protagonisme i llibertat en la vida eclesial, també recull els principals problemes i reptes que aquests han d'afrontar.

Els punts del document han estat aprovats àmpliament pels 268 bisbes d'arreu del món que han participat en el Sínode i recull les aportacions que s'han fet durant el procés sinodal des de diversos sectors eclesials.

L'article

Suport per a ajudar a la pregària bíblica

Jesús Renau, S.I.

Ens costa una mica pregar amb alguns textos bíblics que ens presenten situacions, consells i fins accions atribuïdes a Déu que a primera vista contradiuen valors evangèlics.

Imagino que sóc davant un fragment que em costa compartir, almenys en alguns aspectes, com a destrucció de pobles, matances, enganys, etc. Passaria de llarg; però voldria entendre si hi ha missatge de la Paraula, ni que fos una mica. Començo, doncs, fent un acte de fe en la presència de l'Esperit i li demano que m'ajudi a interpretar-ne el sentit.

Ens costa una mica pregar amb segons quins textos bíblics

La primera pregunta que em puc fer és sobre la cultura dominant en aquella època, ja que els escrits responen a les formes de pensar i valorar d'aquells temps passats. Destruir ciutats i matar-ne tots els habitants formava part de les guerres i podia ser considerat com quelcom fins i tot natural. (A l'edat mitjana les croades eren acceptades fins i tot per persones santes que hi participaven).

La segona pregunta que em puc fer és si la Paraula tracta aquesta qüestió directament o tangencialment. ¿Parla directament de la forma de fer la guerra o, per exemple, de la cura de Déu pel seu poble?

El següent pas és intentar mirar la qüestió central des de la perspectiva del missatge de Jesús, i, vista des d'aquesta perspectiva, meditar-la, pregar-hi, fer silenci i mantenir el cor obert a l'Esperit.

Resumint: 1. Lectura del text. 2. Memòria del context cultural. 3. Perspectiva evangèlica i pregària.

És Jesús qui ens dóna el sentit de l'Antic Testament.

El llibre

L'Advent 6+1

Ignasi Maria Fossas

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Col·lecció les Quatre Estacions

44 pàgines / 6,65 euros

L'Advent, el període de quatre setmanes immediatament anteriors a la celebració de Nadal, marca l'inici de l'any litúrgic.

Són uns dies durant els quals la litúrgia pren un color i un accent molt marcats, per tal d'ajudar-nos en la preparació de la celebració del misteri de l'Encarnació, a esperar la segona vinguda del Crist i a fer viva la seva presència actual.

En aquest llibre, el P. Ignasi M. Fossas, benedictí de Montserrat, ens presenta els elements més característics de la litúrgia d'Advent i n'explica la significació fent servir una regla mnemotècnica original: el número 6. Hi ha un vídeo-resum de tot això, fet pel mateix autor, a YouTube.

Glossa

El Museu i l'exposició ALBA

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fins a finals de febrer del 2019, al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona podeu contemplar l'exposició "ALBA. Més de 400 anys d'indumentària litúrgica a l'Església de Solsona". Una proposta que ens interpel·la a descobrir la litúrgia i la col·lecció de material tèxtil de la nostra diòcesi des d'una perspectiva actual i pedagògica.

Aquesta mostra, que s'inclou dins dels actes de celebració dels 425 anys de la creació del Bisbat, ens serveix per posar noms a tants elements litúrgics, alguns avui en desús, que han format part de la vida de les nostres parròquies. En aquesta exposició podeu redescobrir la pròpia col·lecció del Museu i peces de Cardona, Sant Llorenç de Morunys, Verdú, Palou de Massoteres, que s'han conservat de forma providencial. Avui en una societat que cada vegada desconeix més el món dels simbolismes crec que val la pena aturar-nos en el significat d'aquest conjunt d'obres.

No podem oblidar la importància del nostre Museu Diocesà i Comarcal que ens ajuda a conèixer i descobrir el gran llegat patrimonial del nostre territori i ens apropa a la fe dels nostres avantpassats. A la vegada, és l'Àtri dels Gentils per a molta gent que allunyats de l'Església descobreixen el nostre treball en favor de la cultura, l'educació

i aprenen dins les seves parets el missatge de l'Evangelí a través de les importants mostres artístiques.

Paral·lelament a la nostra exposició, a la germana diòcesi de Vic, s'està portant a terme l'exposició "Oliba Episcopus", que es pot veure al Museu Episcopal de la capital d'Osona fins al dia 10 de febrer de 2019. Una mostra de gran rellevància i qualitat que reuneix un gran nombre d'obres excepcionals provinents dels grans centres culturals de Catalunya i d'Europa. Recordem que Oliba també fou bisbe d'una bona part de les parròquies que avui formen part del Bisbat de Solsona, però que fins l'any 1593 formaven part de Vic.

A partir d'aquestes dues mostres us animo a visitar aquests grans equipaments culturals i eclesials que tenim a casa nostra. A través de les seves exposicions temporals i l'exposició permanent ens permet conèixer i atansar-nos als objectes i l'art que transmetia la fe en els nostres avantpassats. Acostar-nos al Museu en família o amics és, sens dubte, una catequesi en colors que ens ajudarà a conèixer el missatge de Déu i de l'Església al llarg dels segles.

Gaudiu-ho!

